

Կը տեսնէք: Միուրք դասովք զբաղած է, չուրջը չի նայիր, շարունակ կը քալէ. երբեմն ակնոցը կը շակէ: Խոկ եթէ ճամբան կարէք ու « Յօնց, յարգելի դասատուս», ըսէք, կանգ կ'առնէ, ու այն ժամանակ համեստ ու խոնարհ կերպով կը պատասխանէ ու զարձեալ իր ճամբան կը շարունակէ: Երբեմն ժամացոյցը զրպանէն հանելով կը նայիր, յետոյ որպէս զի աւանդելիք դասին ժամանակը չանցնի, կը սկսի աւելի արագ քալէլ: Մեր յարգելի դասատուն իր կասոնաւոր և աղընդհանու զբաղմանցը մէջ եթէ ժամանակ մը գտնելով սա մեր տողերուն հայեացը մը նետելու ըլայ և մեր զրածներուն ժակիտ մը եթէ չնորհէ, մեզի համար ինչ մնծ երջանկութիւն:

1906ի

Գ Ե Ղ Ա Խ Ն Ի Ն

La France Littéraire, խոսելով 1905ի գեղունիքին վրայ, այնքան գերադաս կը համարի զայն եւրոպական պատկերաթերթերն՝ որ ասոնց լաւագոյն պրակիները, — Ծննդեան թիւերը — « տղու խաղալիկ » կ'անուանէ համեմատութեամբ հայկական պատկերաթերթին:

Ահա իր խոսքերը (25 փետր. 1906):

« Գալով գեղարտեստական բաժնին, ճշշմարտութիւնը վրայ պարտք կը գնէ իսուսովանելու թէ նա կարող է արհամարեն ամէն մրցակութիւն: Եւրոպական պատկերաթերթերն ու ճնմական թիւերը՝ նայ պատկերաթերթին ըսով ուրիշ բան չի՞ն բայց երկ առողջ առողջ առողջ իսուսութեամբ արտեստին հետին նույն հետո: Եւ ըսն թէ այս այնքան օժտուած փարքիկ ժողովուրդն է զոր կ'ուզնի կովկաս» և այլն:

Գաղղիական Illustrationը իր 3244 թուին մէջ 1905ի գեղունիքն կը ծանօթացնէ իր ընթերցողներուն « Հայկական հանդէս մը » վերնագրով գրութեան մէջ:

« Ս. Ղազարու Հայկական ճեմարանը՝ որ կը գտնուի ի Վենետիկ, և երկու դար առաջ

հիմնուած է Սեբաստոսի Միհիթար Աբբայէն, հրատարակած է նոր Պրակը՝ Գեղունիքի, հայկական գեղարտեստական ամեննէն գերազանց թերթին: Նա կը պարունակէ գերբնատիր հասուածներ, գեր. Սիմեոն Երեմեանի և ուրիշ հայ զբագէտներու գրչէն, և բազմաթիւ՝ պարզ կամ եռագոյն փորագութիւններ »:

Այս առթիւ կը ծանուցանենք ընթերցողաց թէ լոյս մեսած է 1906ի Գեղունիքն, որ պիտի վաճառուի բացառապահէս ի նպաստ կովկասաւայ արկածեալներու:

Ցուսանք թէ 1906ի գեղունիքն 1000 օրինակները, որոնց իւրաքանչիւրին գիրն է 10 ֆրանգ, չուտով պիտի սպագին չսորհիւ այն ազգայնց՝ որ պիտի փութան իրենց եղբայրական պարտքը կատարէ՝ գեղարտեստական վայելք մ'ալ շահելով միանգամայն:

1906ի գեղունիքն իր նախորդներուն վրայ այն առաւելութիւնն ալ ունի՝ որ օտարազգի նկարիչներու գեղեցիկ գործերուն հետ՝ կը պարունակէ նաև բազմաթիւ փորագրութիւններ՝ որ կը ներկայացնեն Հայոց պատմութեան տեսարաններ: Այս տարեցը անին մէջ՝ այդ պատկերները այժմչութիւններ կը թուին:

Գիմել՝ Imprimerie Arménienne de St. Lazare — VENISE (Italie).